

[Pia Kjærsgaard]

Danmark ikke vil hjælpe dem med at komme tilbage.«

Det synes jeg da er et problem, som jeg godt vil høre lidt nærmere om: Hvordan bærer man sig ad med at sende de grupper af bosniske flygtninge tilbage, der gerne vil vende tilbage til deres hjemland? Hvordan kan det lade sig gøre?

Der er jo også det, at selv om der nu åbenbart individuelt gives den enkelte flygtning økonomisk hjælp til at vende tilbage til hjemlandet, er der jo stadig væk en fortrydelsesret, sådan at de kan vende tilbage til Danmark igen, hvis de ikke er tilfredse med forholdene dér, hvor de kommer hen. Det synes jeg ikke er særlig acceptabelt.

Det, som ministeren også glemte at svare på, var mit spørgsmål om, hvordan det går med de henvendelser til og forhandlinger med Slovenien, Albanien og Ungarn med henblik på, at der oprettes flygtningelejre i disse lande. Med hensyn til det svarede ministeren i et svar til mig på et skriftligt spørgsmål, at der er kontakter, som ikke har ført til konkrete resultater, og at der bliver arbejdet videre. Hvor lang tid har man arbejdet med disse sager? Hvornår forventer man at der vil være et resultat, som man kan gå videre med? Og hvad forventer man egentlig af de henvendelser? Jeg vil godt endnu en gang understrege, at dér er Fremskridtspartiet indstillet på at hjælpe økonomisk.

Til sidst vil jeg sige, at Fremskridtspartiet fremsatte et dagsordensforslag, som vi mener er korrekt: Vi ønsker en folkeafstemning om Danmarks flygtningepolitik. Det har vi alle dage gjort, efter at den nye udlændingelov blev vedtaget. Men vi er desværre alene om at have den opfattelse i Folketinget; det erkender vi.

Derfor skal jeg meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme for det forslag om motiveret dagsorden, der er stillet af hr. Helge Adam Møller fra Det Konservative Folkeparti og fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre. Det giver vi altså vores tilslutning til, men jeg vil understrege, at vi stadig væk ønsker en folkeafstemning om Danmarks udlændingepolitik.

Helge Adam Møller (KF):

Det er et lidt forsinket svar til hr. Peter Duetoft, men jeg blev så overrasket, at jeg måtte bruge tid til at tænke mig om. Det drejer sig

om de tal, der svirrede i luften, og hvor hr. Peter Duetoft konstaterede, at 10 mia. kr. efter hans mening var et forholdsvis lille og beskedent problem, og at det var ikke noget at hidse sig særlig meget op over. Nu kan man jo spørge mange i det danske samfund – hvad enten de står på en venteliste eller får folkepension eller er arbejdsløse – hvad de mener om 10 mia. kr., altså det samme som 10.000 mio. kr. Det er dog et temmelig stort tal. Men vi kan jo omsætte det til mange forskellige ting. Vi kunne f.eks. se på, hvad man kunne få for de 10 mia. kr., hvis man ville bruge dem på en anden måde end til at lade jugoslaviske flygtninge blive i Danmark resten af deres liv, efter at der er blevet fred i Jugoslavien.

Man kunne eksempelvis hjælpe – og nu beder jeg hr. Peter Duetoft om at holde sig godt fast – 200.000 børn i ulandene eller den tredje verden ved hver eneste dag i 10 år at sikre, at de ikke alene får undervisning, men også mad, nogle af dem, der i Etiopien, Somalia eller andre steder i øjeblikket sulter – 200.000 børn hver eneste dag i 10 år! Det kunne vi gøre i stedet for at lade 15.000 jugoslaver få ophold her i Danmark, efter at krigen er slut i Jugoslavien. Det er dog immervæk et tal, som sætter lidt i perspektiv, hvad 10 mia. kr. er. Jeg tror indimellem, at der er nogle, som måske har siddet i Folketinget i for lang tid og har været med til for mange finanslove og har glemt, hvad 1.000 kr. er, hvad 1 mio. kr. er, og nu oven i købet, hvad 10 mia. kr. er – det er bare noget, man kimses ad! Nej, det er utrolig mange penge, som kan anvendes til langt mere gavn end at give folk permanent opholdstilladelse i Danmark, når krigen i deres eget land er slut!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Helge Adam Møller bruger nu fuldstændig samme debatform, som hr. Helge Adam Møller og jeg i sin tid bekæmpede i forbindelse med fredsbevægelserne.

Jeg kan godt huske, hvordan vi drøede rundt til det ene vælgermøde efter det andet, hvor argumenterne bl.a. lød således: Hvor mange børnehaver går der på et F-16 fly? Og dér ved jeg at hr. Helge Adam Møller og jeg var enige om, at det var en fuldstændig vanvittig sammenligning. I al stilfærdighed må jeg